

ἡ Πραξινόη θέλουσα νὰ υπάγῃ ἐξῶ, πρὸς τὸ κατοῖν αὐτῆς· τρέχον καὶ κλαῖον παιδίον λέγει :

— Οὐκ ἄξιμ τὸ, τέκνον· Μορμῶ, δάκνει ἔπος.

Δάκρυα, ὅσα θέλεις· γῶλον δ οὐ δεῖ σε γενέσθαι.
Παραβ. Εὐστάθ. εἰς Ὀδυσσ. Ν, 240. τὸ ἀναμορμύρειν, ἐξ οὗ καὶ ἡ μυθικὴ Μορμῶ πλάττεται, δαιμόνιον τι φοβερόν. — Ὅτι διὰ τοιούτων μορμολυκείων ἡ δεισιδαιμονία τῶξαν πολὺ, εἶναι φυσικώτατον, ἀλλὰ περὶ τούτου ἄλλοτε.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

(Ἐξ ἀναγνώσεων.)

Λουδοβίκος ὁ ΙΑ'. ἐφοβείτο τότε τὸν θάνατον, ὥς ἐδίεταξε νὰ μὴ ζητῶσιν εἰς τὰς πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ διήσεις ἄλλο τι, ἢ τὴν ὑγείαν. Παρευρεθείς διὰ ποτε εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Εὐτροπίου, καὶ ἀκούσας τὸν ἱερέα δεόμενον ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ — « Μὴ ζητῆς παρὰ τοῦ Ἁγίου » πολλὰ πράγματα συγχρόνως, τῶ εἶπε, ἄ· δεηθῶμεν » ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ σώματος κατὰ τὸ παρὸν, καὶ » ἄς ἀρήσωμεν τὴν ὑγείαν τῆς ψυχῆς δι' ἄλλην δέσιν. »

— Ὅτι ἀδυνατεῖ πολλάκις νὰ πρῆξῃ ὁ μέγας νοῦς τοῦτο πράττει μετ' ἐπιτυχίας ὁ τυχών. Φαβρίκιος Χιλδανὸς ἄριστος ἰατρός προσκλήθη ποτὲ εἰς τὴν οἰκίαν χωρικοῦ, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν ὀφθαλμὸν εἰσῆλθεν ἐκ περιστάσεως τιμάχιον σιδήρου. Ἐπειδὴ δὲ τὸ τιμάχιον ἦτο μικρότατον καὶ διέφυγε τὴν λαβίδα, ὁ ἰατρός ἤδημόνι ἀπερῶν περὶ τοῦ πρακτέου. Ἄλλ' ἡ γυνὴ αὐτοῦ λαβοῦσα ἰσχυρὸν μαγνήτην καὶ πλησιάτασα αὐτὸν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ἀφήρσε τὸν σιδήρον τὸν ὁπιῶν ὁ ἐπιστήμων ἀνὴρ τῆς ἐπροσπαθεῖ ματαίως νὰ συλλαβῇ κατὰ τοὺς χειρουργικοὺς κανόνας.

— Φιλόσοφός τις νεώτερος εἶπεν ἃ ἡ ἀνθρώπινος ζωὴ δὲν εἶναι εἰμὴ δρᾶμα τὸ ὁποῖον δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει τότεν διὰ τὴν διάρκειάν του, ὅσον διὰ τὴν πλοκὴν του· τελειώσον αὐτὸ ὅπου καὶ ὅταν θέλῃς, ἀλλὰ πρόσεξον νὰ κάμῃς τὴν λύσιν του ἐπιτυχῶς.»

— Συνέβη ἐν Σουηδίᾳ τὸ ἀκόλουθον τραγικὸν συμβάν ἐπὶ Ἰωάννου Β'. Παρίστανον εἰς τὸ θέατρον τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ· ὁ δὲ ὑποκριτὴς ὅστις ἐμελλε νὰ κτυπήσῃ διὰ λόγῃς τὴν πλευρὰν τοῦ Ἐσαυρωμένου, ὑπὸ τοῦ πάθους οἰσθηλατούμενος ἐπέηξεν ἀληθῶς τὴν λόγῃν εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ συναδέλφου του. Ὁ πληγῶθεις κατέπεσε ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἀλλὰ διὰ τοῦ θάρρους του ἐφάνευσεν τὴν παρὰ πόδας τοῦ σταυροῦ ὑποκριτρίαν, ἣτις παρίστανε τὸ πρόσωπον τῆς Μαρίας. Ἰωάννης ὁ Β' ὅστις ἦτο παρῶν, ὀργισθεὶς εἶπε διὰ τὴν θηριωδίαν, εἶτε διὰ τὴν ἀνεπιτηδεϊότητα τοῦ ὑποκριτοῦ, ὄρμᾳ κατ' αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀποκεφαλίζει

διὰ τοῦ ξίφους του. Τούτου ἰδόντες οἱ θεαταὶ ἐπὶ ἡγάπῃ τὸν ὑποκριτὴν αὐτὸν ὥ· ἱκανώτερον ἐπὶ καὶ παροξυνθέντες διὰ τὴν τοῦ Βυσιλέως αὐστηρητά, ἐρῶσι κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν φονεύουσι. — Τῆς κωτέραν λύσιν δὲν ἔλαβεν ἴσως ἀκόμη κάμματα σκηθῆς τραγωδία.

— Ὁ Δουὶς Μαζαρίτης ἠθελήτε ποτε νὰ ἀπαρτοῦς ἐμπροσθίους ὀδόντας τῶν θυγατέρων του, ἐφοβείτο, ἐπειδὴ εἶχο· αὐτοὺς ὠραίους καὶ λευκοὺς πῶς διὰ τοῦτο ἐπαρῶσι καὶ ματαγορρηθῶσι· φρονεῖτε, Κυρίαι μου, σεῖς αἵτινες ἐχούσι καὶ ὀδόντας, γελᾶτε συχὰ, περὶ τοῦ Δουκὸς τούτου.

— Ὁ Ἰησοῦιτης Ἱερώνυμος Πλαντος ἐπαίνουσι μοναστικὴν ζωὴν εἰς ἓνα λόγον του, παραβάλλουσι μετ' αὐτοὺς ὀδόντας!!! « Οἱ ὀδόντες εἶναι λευκοί, ἄρξ εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ἀγνότητος καὶ καθαρῆς ἣτις πρέπει νὰ χαρακτηρίζῃ τοὺς μοναχοὺς. Οἱ ἄρξ δὲν ἔχουσι σάρκα, καὶ οἱ ἀληθῆ· μοναχοὶ ἀποθήσαν τὴν σάρκα καὶ τὸ αἷμα. Οἱ ὀδόντες εἶναι ἰσχυροὶ καὶ ἀκαταμάχητοι, καὶ οἱ μοναχοὶ εἶναι τὸ ἀκαταμάχητον τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ὑγιεῖς ὀδόντες, διατηροῦνται καὶ οἱ ἀληθεῖς μοναχοὶ μὴ εἰς τὰ κελία των. Οἱ ὀδόντες διακροῦντες τὴν πύλιν δοσοῦσι τὴν χώνευσιν, ἐξ ἧς διατηρεῖται καὶ τὴν ὑγεία τοῦ σώματος, καὶ οἱ καλοὶ μοναχοὶ μὴ εἰς τὰ κελία των, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀληθείας καὶ χωνεύουσι τὰς ἀληθείας τοῦ Εὐαγγελίου καὶ θρέψουσι μετὰ ταῦτα τοὺς πιστοὺς. » Τὴν ἴσην ἔμῳς ταύτην παραβολὴν παρωδῶν τις δύναται νὰ παρωδῶσιν οἱ ὀδόντες τῶν μοναχῶν.

» Οἱ ὀδόντες εἶναι σκληροὶ, καὶ ἡ καρδία τῶν μοναχῶν εἶναι σκληρὰ πρὸς πάντα δυσυχῆ μὴ δυνάμει καταταχθῆ μεταξὺ τῶν Μοναχῶν.

» Οἱ ὀδόντες μετὰ τὸ γεῦμα μένουσιν ἀργεῖοι, καὶ οἱ μοναχοὶ σήμερον μετὰ τὸ γεῦμα καὶ τὸ δείπνον μνοῦσι τὸν Κύριον ἐν ὀκνηρίᾳ, ὕπνῳ καὶ οἰείρῳ.

» Οἱ ὀδόντες πολλάκις φθείρονται ὑπὸ σκωπτικῶν καὶ οἱ μοναχοὶ πολλάκις κατατρώγοντα· ὑπὸ τῶν σκωπτικῶν καὶ οἱ μοναχοὶ πολλάκις κατατρώγοντα· ὑπὸ τῶν ἄλλων τῶν παθῶν καὶ ἰδίως τῆς φιλαργυρίας.

» Οἱ ὀδόντες εἶναι τὰ τρομερὰ ὄπλα τοῦ Κροκόδειλου καὶ τῶν ἄλλων θηρίων, καὶ οἱ μοναχοὶ χρησίμευσαν πολλάκις ὡς τρομερὰ ὄπλα τοῦ φρονηματισμοῦ καὶ τῆς ἀθείας, τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ τῆς τυραννείας, καὶ ἄλλων τρομερωτέρων θηρίων.

» Οἱ ὀδόντες εἶναι ὄργανα τῆς κεφαλῆς, καὶ οἱ μοναχοὶ σήμερον γίνονται πολλάκις τυφλὰ ὄργανα τῆς ἡγεμονίας, καὶ προηγουμένων των.

» Οἱ ὀδόντες εἶναι ἀναίσθητοι εἰς τοὺς πόνους τοῦ σώματος, καὶ οἱ μοναχοὶ μένουσιν ἀναισθητοὶ εἰς τῆς Κοινωνίας τὰ ἄλγη καὶ τὰς συμφορὰς.

» Οἱ ὀδόντες διακροῦνται εἰς τομεῖς, καὶ οἱ μοναχοὶ διακροῦνται εἰς κλεπτομοναχοὺς (τοὺς λάθρα μέρος τῶν ἐπιτηδεύματων τοῦ Μοναστηρίου εἰς τὸ ἴδιον βαλάντιον κρυπτόντας), εἰς σκυλομοναχοὺς (τοὺς δάκνουσιν ὡς σκύλοι πάντα ὁμοίων των) καὶ εἰς ἀλεθρονοῦς (τοὺς ἀλεθρονοῦσιν καὶ αὐτὰς τὰς πέτρας διὰ τὴν ἀληθείαν καὶ πλουτισμὸν ἄλλων μοναχῶν).

• Οἱ ὀδόντες. x. t.